

NUMĂR GRILĂ: 1

Facultatea de Drept
SIMULARE EXAMEN DE LICENȚĂ - 6 mai 2022 - PROBA 1
"Instituții fundamentale în dreptul privat și dreptul public"

-
- 1. În anul 2008, A i-a vândut lui C un bun deținut în coproprietate cu B, fără acordul acestuia din urmă. Prin convenția de partaj realizată în anul 2010, părțile au stabilit ca acel bun să-i fie atribuit lui A. Stabiliți valoarea de adevăr a următoarelor afirmații:**
- ca efect al partajului, C va fi recunoscut drept proprietar deplin începând cu anul 2008;
 - dreptul de proprietate al lui C va fi recunoscut de la data actului de partaj nu și retroactiv;
 - până la realizarea partajului, C poate solicita desființarea contractului de vânzare pe motiv de nulitate absolută, în măsura în care face dovada că a fost în eroare cu privire la calitatea de proprietar de proprietar exclusiv a lui A.
-
- 2. Principiul specialității capacității de folosință presupune:**
- Restrângerea capacității de folosință a persoanei fizice;
 - Interzicerea desfășurării de către persoana fizică a unor activități cu caracter lucrativ;
 - Că persoanele juridice fără scop lucrativ pot avea doar acele drepturi și obligații civile care sunt necesare pentru realizarea scopului stabilit prin lege, actul de constituire sau statut.
-
- 3. În cazul înscrisurilor sub semnătură privată, nu este necesară formalitatea bun și aprobat:**
- În cazul contractului încheiat între profesioniști;
 - În cazul în care persoana A datorează 500 de lei persoanei B;
 - În cazul în care obligația unilaterală are ca obiect un bun cert și determinat.
-
- 4. În baza contractul încheiat la data de 15.09.2015, A i-a remis lui B un autoturism, pe care acesta urma să i-l restituie la data de 20 februarie 2016, astfel că la data de 10 ianuarie 2016:**
- B se poate elibera în avans prin restituirea autoturismului împrumutat, în măsura în care primește acceptul lui A, motivat de faptul că a achiziționat între timp un autoturism propriu;
 - B va putea fi obligat la restituirea anticipată a autoturismului, deoarece termenul de restituire a fost stabilit în beneficiul lui A;
 - B va putea restitui anticipat bunul, independent de voința lui A.
-
- 5. Întâlnim un termen de prescripție de 1 an (stabilit de lege), în cazul:**
- Acțiunii posesorii;
 - Acțiunii negatorii;
 - Acțiunii de partaj succesoral.
-
- 6. A îi închiriază lui B o casă de vacanță pentru un an. După jumătate de an, B i-o subînchiriază lui C pentru restul perioadei. În condițiile în care a primit plata chiriei de la B doar pentru prima jumătate de an, dacă A pretinde obligarea lui C la plata diferenței, aferentă celei de-a doua jumătate de an, atunci:**
- cererea sa va fi respinsă, deoarece C invocă faptul că nu s-a obligat direct față de A;
 - cererea sa va fi admisă, cu toate că C dovedește că a achitat anticipat chiria către B;
 - cererea sa va fi respinsă, dacă C probează că B l-a notificat că a cesionat creanța sa lui D.
-
- 7. Un contract poate fi anulat pentru leziune:**
- numai dacă partea prejudiciată este un minor;
 - chiar dacă forma contractului este cea autentică;
 - contractul încheiat este o tranzacție.

8. Încheierea unui contract de arendă de către un minor de 16 ani va produce efectele specifice numai dacă:

- a) a fost încheiat cu încuviințarea ocrotitorului legal;
- b) nu este lezionar, în măsura în care au fost încheiate de către minor fără ncuviințare prealabilă;
- c) minorul era căsătorit.

9. Capacitatea civilă a persoanei juridice cu scop lucrativ:

- a) este specializată în raport cu scopul stabilit prin lege, act de constituire sau statut;
- b) este generală, incluzând prerogativele specifice persoanei fizice;
- c) este parțial recunoscută și anticipat, până la data constituirii organelor de administrare.

10. Prescripția extinctivă a dreptului la acțiune în anularea actului juridic pentru violență începe să curgă:

- a) de la data încheierii actului juridic;
- b) cel mai târziu de la împlinirea a 18 luni de la încheierea actului juridic;
- c) de la data încetării violenței.

11. Prescripția se suspendă:

- a) Pe timpul cât au loc negocierile dintre părți, indiferent de momentul când ar interveni acestea;
- b) Între soți cât timp sunt căsătoriți și nu sunt separați în fapt;
- c) De la momentul semnării contractului de mediere și până la închiderea procedurii de mediere.

12. Este adevărat că:

- a) Mărturisirea poate fi spontană sau obținută ca urmare a interogatoriului și poate fi doar judiciară;
- b) Presumpțiile iuris tantum nu admit proba contrară, precum prezumția de paternitate;
- c) Proba cu martori nu este admisibilă pentru a se dovedi existența unui act juridic al cărui obiect are o valoare mai mare de 250 lei, deși legea prevede și excepții.

13. Cursul prescripției se suspendă cât timp:

- a) creditorul face parte din forțele armate ale României;
- b) creditorul și debitorul fac parte din forțele armate ale României;
- c) creditorul face parte din forțele armate ale României, cât timp acestea se află în stare de mobilizare sau de război.

14. Minorul de 17 ani, căsătorit în condițiile legii, va redobânda capacitate de exercițiu restrânsă:

- a) dacă acea căsătorie a fost desfăcută din culpa sa exclusivă;
- b) dacă acea căsătorie a fost anulată, pe motiv că minorul prezentase acte de identitate false din care reieșea că era major;
- c) dacă acea căsătorie încetează ca urmare a morții celuilalt soț.

15. Problema riscului contractual se pune în cazul:

- a) neexecutării culpabile a obligațiilor contractuale de către una din părți;
- b) constatării nulității (absolute sau relative) a contractului sinalagmatic;
- c) imposibilității fortuite de executare a obligațiilor contractuale, deci a unei cauze independente de orice culpă a vreuneia dintre părți.

16. Plata făcută unei alte persoane decât creditorul:

- a) este valabilă chiar dacă este realizată prin nesocotirea unui sechestru ori a unei popriri;
- b) stinge obligația numai în măsura în care profită creditorului;
- c) liberează pe debitor, având în vedere diminuarea patrimoniului acestuia.

17. Dacă proprietarul a formulat o acțiune posesorie, iar aceasta a fost respinsă:

- a) nu poate promova o acțiune petitorie, deoarece există autoritate de lucru judecat;
- b) poate promova o acțiune petitorie, fără ca prin aceasta să se încalce autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri, deoarece între cele două acțiuni nu există identitate de cauză juridică;
- c) poate promova o acțiune petitorie, dar nu mai devreme de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care a fost soluționată acțiunea posesorie.

18. Joncțiunea posesiilor este posibilă dacă:

- a) detenția precară este unită cu posesia;
- b) cel care invocă joncțiunea este un succesor în drepturi al autorului;
- c) transmiterea posesiei de la posesorul precedent la cel actual are loc în temeiul unui act juridic lovit de nulitate absolută.

19. În cazul novației:

- a) ipotecile care garantează creanța inițială nu vor însoți noua creanță decât dacă aceasta s-a prevăzut în mod expres;
- b) nu poate avea loc substituirea creditorului inițial;
- c) ipotecile care garantează creanța inițială vor însoți și vor garanța întotdeauna noua creanță.

20. Remiterea de datorie:

- a) are loc atunci când creditorul îl liberează pe debitor de obligația sa;
- b) dă naștere unei creanțe garantată cu ipotecă imobiliară;
- c) liberează numai pe debitor, iar nu și pe fidejutori.

21. În materia gestiunii de afaceri:

- a) geratul trebuie să fie străin de operația pe care gerantul o săvârșește în interesul său;
- b) gerantul nu trebuie să acționeze cu intenția de a gera în toate cazurile;
- c) actele de gestiune pot fi făcute cu titlu gratuit.

22. Într-o acțiune în revendicare mobilă, pârâtul nu este îndreptățit să invoce dispozițiile Art. 937 alin. (1) Codului Civil referitoare la dobândirea proprietății mobiliare prin posesia de bună credință, dacă reclamatul - proprietar a pierdut stăpânirea bunului fiind victima infracțiunii de:

- a) abuz de încredere;
- b) înșelăciune;
- c) tâlhărie.

23. Uzufuctuarul este titularul unui:

- a) drept de creanță, pe temeiul căruia el exercită atributele "usus" și "fructus" asupra bunului care formează obiectul dreptului său;
- b) drept real, pe temeiul căruia el exercită atributele "usus" și "fructus" asupra bunului care formează obiectul dreptului său;
- c) drept personal nepatrimonial pe temeiul căruia el exercită atributele "usus" și "fructus" asupra bunului care formează obiectul dreptului său.

24. Orice lucrare:

- a) dacă este realizată de către altcineva decât proprietarul imobilului, în toate cazurile, intră în proprietatea celui care a edificat-o;
- b) este prezumat a fi făcută de proprietarul imobilului, cu cheltuielile sale și că este a lui, până la proba contrară;
- c) dacă este realizată de către altcineva decât proprietarul imobilului, acesta din urmă are dreptul, întotdeauna, să ceară obligarea autorului lucrării la desființarea acesteia.

25. Oferta de a contracta (policitațiunea):

- a) este un act juridic bilateral, în sensul că reprezintă un acord de voință;
- b) este propunerea pe care o persoană o face unei alte persoane sau publicului în general de a încheia un contract în anumite condiții;
- c) este un contract unilateral.

26. Acțiunea în revendicare:

- a) este o acțiune reală și posesorie;
- b) este o acțiune reală și petitorie;
- c) are același regim juridic indiferent de obiectul dreptului de proprietate.

27. Dubla reprezentare:

- a) este sinonimă juridic cu noțiunea de contract cu sine însuși;
- b) este sinonimă juridic cu noțiunea de mandat în interes comun;
- c) în principiu, este anulabilă numai la cererea reprezentatului pentru existența unui conflict de interese.

28. Proprietatea se strămută cumpărătorului din momentul:

- a) încheierii contractului de vânzare cu privire la un imobil, cu condiția plății prețului;
- b) încheierii contractului de vânzare în bloc a unor bunuri de gen pentru un preț unic și global;
- c) individualizării bunurilor în situația încheierii contractului de vânzare în bloc a unor bunuri de gen pentru un preț unic și global.

29. Dacă „de cuius” are doi copii, C1, adoptat cu efecte depline, și C2, adoptat cu efecte restrânse de „de cuius”, îl va moșteni:

- a) doar C1, fiindcă este adoptat cu efecte depline, iar C2 nu poate moșteni datorită incidenței sensului negativ al principiului reciprocității vocației succesoriale;
- b) atât C1, cât și C2, dar vor împărți moștenirea pe linii fiindcă nu sunt frați buni;
- c) atât C1, cât și C2, fiindcă felul adopției nu are relevanță în acest caz.

30. Rezerva soțului supraviețuitor:

- a) este de $\frac{1}{2}$ din $\frac{1}{3}$, adică $\frac{1}{6}$ din moștenire, dacă vine în concurs cu ascendenții privilegiați, indiferent de numărul lor, și cu colaterali privilegiați, indiferent de numărul lor;
- b) este de $\frac{1}{2}$ din $\frac{1}{4}$, adică $\frac{1}{8}$ din moștenire, dacă vine în concurs cu un ascendent privilegiat și cu un colateral privilegiat;
- c) este de $\frac{1}{2}$ din $\frac{1}{2}$, adică $\frac{1}{4}$ din moștenire, dacă vine în concurs cu un ascendent privilegiat și cu un colateral privilegiat.

31. Succesibilul este:

- a) persoana care îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru a putea moșteni, dar care nu și-a exercitat încă dreptul de opțiune succesorală;
- b) persoana care îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru a putea moșteni, dar care a renunțat la succesiune;
- c) persoana care îndeplinea condițiile prevăzute de lege pentru a putea moșteni, dar care nu și-a exercitat opțiunea succesorală în termenul legal.

32. Moștenirea:

- a) constituie una dintre modalitățile de dobândire a proprietății;
- b) constituie una dintre modalitățile dreptului de proprietate;
- c) rămâne atașată persoanei fizice și după decesul său.

33. Deschiderea succesiunii:

- a) are loc imediat ce instanța de judecată este sesizată cu o cerere de dezbatere a succesiunii lui „de cuius”;
- b) are loc imediat ce moștenitorii află de decesul lui „de cuius”;
- c) produce de drept efecte juridice.

34. Contractul de întreținere:

- a) poate fi încheiat atât pe durata vieții creditorului întreținerii, cât și pe o durată determinată;
- b) poate fi încheiat numai cu titlu oneros;
- c) poate fi încheiat numai cu titlu gratuit.

35. Locatorul:

- a) este obligat să îl garanteze pe locatar de tulburarea cauzată prin fapta unui terț care nu pretinde un drept asupra bunului, dar care îl împiedică pe locatar să preia bunul;
- b) nu este obligat la predarea bunului dat în locațiune fiindcă acest contract este unul real;
- c) are obligația efectuării reparațiilor locative, a căror necesitate rezultă din folosința obișnuită a bunului.

36. Darul manual:

- a) poate avea ca obiect orice bun imobil cu valoare mai mică de 25.000 lei;
- b) este supus condițiilor de fond ale donației;
- c) poate avea ca obiect orice bun mobil corporal cu valoare mai mică de 25.000 lei.

37. Reprezentarea succesorală:

- a) este admisă în cazul moștenirii legale, în privința tuturor moștenitorilor din clasa I;
- b) este admisă în cazul moștenirii legale, în privința tuturor moștenitorilor din clasa a II-a;
- c) operează la infinit pe linie descendentă.

38. Contractul de tranzacție încheiat pentru stingerea unui litigiu:

- a) este un act juridic de drept procesual civil, fiind reglementat de Codul de procedură civilă;
- b) poate da naștere unor raporturi juridice diferite de cele ce fac obiectul litigiului dintre părți;
- c) este lovit de nulitate absolută, dacă litigiul fusese soluționat anterior.

39. Excepțiile procesuale absolute:

- a) pot fi invocate și de procuror, în orice proces la care participă;
- b) pot fi invocate și de procurorul care participă la judecată, însă numai dacă este necesar pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale minorilor, ale persoanelor puse sub interdicție și ale dispăruților;
- c) dacă sunt admise, atrag întotdeauna nulitatea hotărârii pronunțate.

40. Hotărârea care constată perimarea:

- a) este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare;
- b) este supusă recursului în termen de 5 zile de la comunicare;
- c) nu poate fi atacată decât odată cu fondul.

41. Renunțarea la dreptul subiectiv pretins, formulată în fața instanței de apel, are drept consecință:

- a) anularea hotărârii de primă instanță, în măsura renunțării;
- b) respingerea cererii de apel ca neîntemeiată;
- c) respingerea cererii de apel ca fiind lipsită de obiect.

42. Termenul începe să curgă:

- a) de la data comunicării actului, fără excepție;
- b) din momentul în care partea a cerut comunicarea actului de procedură unei alte părți, ipoteză ce ilustrează principiul disponibilității;
- c) de la data la care partea a primit sub semnătură o copie a actului.

43. În cazul conexității:

- a) dacă mai mulți reclamanți cheamă în judecată mai mulți pârâți, în baza unor raporturi juridice distincte, competența după valoare se determină prin cumularea tuturor pretențiilor;
- b) spre deosebire de litispendență, încheierea pronunțată poate fi atacată numai odată cu fondul;
- c) în orice stare a judecării, procesele conexe pot fi disjuncte și judecate separat, dacă doar unul dintre ele este în stare de judecată.

44. Cererea de chemare în judecată:

- a) nu va fi înregistrată la instanță dacă a fost depusă la poștă într-o zi de sărbătoare legală;
- b) nu poate fi semnată de mandatarul neavocat în locul reclamantilor, care l-au împuternicit expres numai cu dreptul de a-i reprezenta în fața instanței de judecată;
- c) se depune într-un exemplar, în cazul în care părții au un reprezentant comun, fără a mai fi necesar un exemplar pentru instanță.

45. Dacă legea nu dispune altfel, dovezile care nu au fost cerute de reclamant prin cererea de chemare în judecată pot fi cerute și încuviințate în cursul procesului dacă:

- a) întâmpinarea nu este obligatorie;
- b) necesitatea probei rezultă din modificarea cererii;
- c) există acordul expres sau tacit al tuturor părților.

46. Procedura de soluționare a abținerii ori a recuzării include:

- a) pronunțarea unei încheieri în camera de consiliu;
- b) ascultarea, întotdeauna, a judecătorului recuzat ori a celui care a declarat că se abține;
- c) menționarea expresă a actelor care urmează a fi păstrate.

47. Lipsa capacității procesuale:

- a) de folosință poate fi invocată în orice stare a cauzei;
- b) de exercițiu a drepturilor procedurale atrage, datorită caracterului său, nulitatea absolută a actelor efectuate de cel care nu are această capacitate;
- c) poate fi complinită întotdeauna prin confirmate.

48. În cazul cererilor îndreptate împotriva persoanelor juridice de drept public:

- a) reclamantul trebuie să se adreseze instanței de la sediul pârâtului;
- b) reclamantul poate alege între instanța de la domiciliul sau sediul său și instanța de la sediul pârâtului;
- c) dacă acestea sunt introduse la o instanță necompetentă, excepția necompetenței va putea fi invocată doar de către pârât, la primul termen de judecată.

49. În materia arătării titularului dreptului, legiuitorul prevede că:

- a) aceasta este formulată, de regulă, de către pârât;
- b) ea trebuie formulată până la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în primă instanță, în cadrul unui proces în care întâmpinarea nu este obligatorie;
- c) terțul indicat ca titular al drepturilor poate dobândi doar calitatea de intervenient principal.

50. Hotărârile primei instanțe sunt executorii de drept când au ca obiect:

- a) pensia de întreținere a unuia dintre soți;
- b) desființarea de construcții și plantații;
- c) reparații grabnice.

51. Atât în cazul:

- a) amânării aplicării pedepsei, cât și al suspendării sub supraveghere a executării pedepsei, este reglementată revocarea obligatorie în ipoteza neîndeplinirii cu rea-credință a obligațiilor dispuse;
- b) amânării aplicării pedepsei, cât și al renunțării la aplicarea pedepsei, este reglementată revocarea facultativă în ipoteza comiterii unei noi infracțiuni din culpă;
- c) renunțării la aplicarea pedepsei, cât și al suspendării sub supraveghere a executării pedepsei, condamnatul riscă revocarea beneficiului instituției dacă nu își îndeplinește obligațiile civile.

52. În Partea generală a Codului penal român în vigoare:

- a) nu sunt reglementate decât două dintre formele pluralității de infractori, respectiv pluralitatea naturală și cea ocazională;
- b) unitatea infracțiunii continue și a celei complexe beneficiază de reglementare expresă privind pedeapsa și recalcularea pedepsei;
- c) nu se prevede expres că există tentativă și în cazul în care consumarea infracțiunii nu a fost posibilă datorită insuficienței sau defectuoșității mijloacelor folosite.

53. Este adevărat că:

- a) dacă prin infracțiunea săvârșită s-a urmărit obținerea unui folos patrimonial, iar pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea, instanța trebuie să aplice alături de aceasta și amenda;
- b) grațierea nu poate produce niciodată efecte asupra măsurilor de siguranță și a măsurilor educative privative de libertate;
- c) pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi nu începe a se executa întotdeauna de la momentul executării/considerării ca executată a pedepsei principale.

54. Nu este adevărat că:

- a) tentativa constă în intenția de punere în executare a hotărârii de a săvârși o infracțiune, intenție care a fost întreruptă sau nu și-a mai produs efectul;
- b) nicio formă de manifestare a unității naturale infracționale nu beneficiază de definiții legale în Partea generală a Codului penal;
- c) infracțiunea – fapt consumat reprezintă forma tipică sau perfectă a infracțiunii.

55. Prezintă caracter facultativ:

- a) sporirea pedepsei concrete peste maximul special în cazul aplicării concomitente a dispozițiilor cu privire la circumstanțe agravante și infracțiune continuată;
- b) aplicarea degradării militare în cazul unui militar condamnat la 10 ani închisoare pentru comiterea unei infracțiuni din culpă;
- c) executarea pedepsei publicării hotărârii definitive de condamnare aplicată alături de pedeapsa principală a amenzii.

56. Nu este posibil (în nicio situație):

- a) ca eroarea să aibă natura juridică de cauză de atipicitate a unei fapte incriminate (și) în baza culpei;
- b) să existe o incriminare complexă omogenă în condițiile prezenței unei pluralități de subiecți pasivi;
- c) să se rețină complicitatea din culpă la săvârșirea în coautorat a unei infracțiuni complexe praeterintenționate.

57. Prezintă caracter obligatoriu:

- a) majorarea limitelor pedepsei legale ca urmare a reținerii recidivei postexecutorii, dar nu și agravarea pedepsei în caz de reținere a circumstanțelor agravante generale;
- b) majorarea limitelor pedepsei legale a amenzii ca urmare a reținerii împrejurării că infracțiunea a fost comisă în vederea obținerii unui folos patrimonial;
- c) reținerea unei circumstanțe generale atenuante judiciare, atunci când din probele administrate în cauză reies a fi întrunite condițiile de existență ale acesteia.

58. De lege lata:

- a) nicio pedeapsă (pentru infractorul persoană fizică) nu poate fi stabilită și aplicată în afara limitelor generale ale acesteia;
- b) exercitarea pedepsei accesorii a interzicerii executării unor drepturi începe a se executa, în toate cazurile, de la momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare;
- c) se valorifică prioritar cauzele de atenuare a pedepsei, anterior celor de agravare reținute pe caz concret, cu excepția stării de minoritate a infractorului.

59. Sub aspectul naturii juridice:

- a) plasarea sub supraveghere judiciară reprezintă o pedeapsă complementară aplicabilă persoanei fizice în caz de condamnare cu amânarea aplicării pedepsei;
- b) actele de clemență reprezintă cauze reale care înlătură executarea pedepsei și celelalte consecințe ale condamnării;
- c) infracțiunea continuată și concursul de infracțiuni constituie cauze generale de agravare a răspunderii penale pentru infractorii majori.

60. Nu este adevărat că:

- a) dacă inculpatul a împlinit vârsta de 65 de ani anterior pronunțării hotărârii, instanța nu mai poate dispune detențiunea pe viață;
- b) pedeapsa principală a detențiunii pe viață exclude posibilitatea considerării sale ca fiind executată în condițiile în care condamnatul este încă în viață;
- c) grațierea individuală nu poate privi pedepsele dispuse cu suspendarea sub supraveghere a executării, dar că acestea pot intra sub incidența unei grațieri colective.

61. Este adevărat că:

- a) nu constituie infracțiune fapta incriminată, dacă a fost comisă în condițiile vreuneia dintre cauzele de impunitate/nepedepsire;
- b) momentul consumării unei infracțiuni continue succesive este plasat ulterior momentului epuizării, acesta din urma fiind apreciat momentul săvârșirii faptei penale;
- c) instigatorul este cunoscut și sub denumirea de „autor moral” al infracțiunii, fiind persoana care, cu intenție, determină pe o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală.

62. Atât în cazul stării de minoritate a făptuitorului, cât și în cazul stării de necesitate:

- a) legea penală înscrie o prezumție relativă;
- b) se exclude caracterul penal al faptei comise, ambele fiind cauze care înlătură trăsătura esențială a antijuridicității;
- c) nu sunt atrase consecințele răspunderii penale în urma comiterii faptei concrete.

63. Spre deosebire de:

- a) coautoratul propriu intenționat, sancționat prin parificare legală de pedeapsă, coautoratul impropriu din culpă se sancționează prin parificare judiciară de pedeapsă;
- b) unitatea infracțiunii complexe, creație a legiuitorului penal, unitatea infracțiunii continuate este o creație a practicii judiciare;
- c) legitima apărare, în cazul tuturor celorlalte cauze justificative nu este înscrisă o prezumție legală.

64. Este adevărat că:

- a) dacă persoana condamnată la pedeapsa amenzii, neachitată în mod neimputabil, nu își dă consimțământul pentru a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, amenda se va înlocui cu închisoarea;
- b) prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității reprezintă o obligație care trebuie stabilită atât în cazul amânării aplicării pedepsei, cât și în cazul suspendării sub supraveghere a executării pedepsei;
- c) operațiunea comutării de pedeapsă se referă la deducerea din durata pedepsei aplicată de instanță a perioadei în care s-au executat măsuri preventive privative de libertate pe parcursul procesului penal.

65. Spre deosebire de:

- a) cumularea pedepselor principale în caz de recidivă postexecutorie, în cazul recidivei postcondamnatorii se aplică sistemul absorbției;
- b) pedeapsa închisorii, pedeapsa amenzii nu poate fi dispusă cu suspendarea sub supraveghere a executării, indiferent dacă a fost aplicată sau nu alături de pedeapsa închisorii;
- c) pedepsele privative de libertate, stabilirea și aplicarea pedepsei amenzii nu generează decăderi, interdicții și incapacități.

66. Sub aspectul naturii juridice:

- a) împiedicarea producerii rezultatului și împiedicarea săvârșirii infracțiunii sunt cauze generale de impunitate a participantului la o tentativă pedepsibilă, care îmbracă forma perfectă;
- b) infracțiunea continuată este o formă a pluralității reale de infracțiuni, fiind o cauză generală și reală, de agravare facultativă a pedepsei;
- c) cauzele de atipicitate, cele justificative și cele de neimputabilitate sunt cauze de excludere a infracțiunii / cauze care înlătură caracterul penal al faptei.

67. Prezintă caracter obligatoriu:

- a) luarea măsurilor educative în cazul constatării comiterii unei fapte prevăzute de legea penală, nejustificată, fapta neimputabilă persoanei minore care a săvârșit-o;
- b) atenuarea răspunderii penale în cazul reținerii comiterii unei infracțiuni prin depășirea limitelor legitimei apărări (exces scuzabil de apărare);
- c) stabilirea unei pedepse concrete cu aceeași durată / în același cuantum, în cazul comiterii în coautorat a unei infracțiuni intenționate.

68. Din punctul de vedere al tratamentului penal aplicabil:

- a) infracțiunea continuată se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, la care se poate adăuga un spor potrivit dispozițiilor de la concursul de infracțiuni;
- b) în cazul unei infracțiuni intenționate, tentativa incriminată/pedepsibilă se sancționează în baza sistemului parificării legale de pedeapsă;
- c) sancțiunile penale sunt inoperante în cazul constatării comiterii faptei sub imperiul vreunei cauze de excludere a infracțiunii.

69. Fapta persoanei care pătrunde fără drept, în orice mod, în sediul unde o persoană fizică își desfășoară activitatea profesională:

- a) nu este prevăzută de legea penală;
- b) constituie infracțiunea de violare de domiciliu;
- c) constituie infracțiunea de violarea sediului profesional.

70. Incendierea autoturismului proprietate personală a unui polițist în scop de răzbunare pentru faptul că i-a aplicat făptuitorului o sancțiune contravențională, constituie infracțiunea de:

- a) ultraj;
- b) distrugere;
- c) ultraj în concurs cu șantaj.

71. Nu se va reține omorul calificat prevăzut la art. 189 lit. e) Cod penal (săvârșit de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune de omor sau o tentativă la infracțiunea de omor) dacă infractorul a fost condamnat anterior pentru infracțiunea de:

- a) ultraj constând în uciderea unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu [art. 257 alin. (1) Cod penal];
- b) tâlhărie urmată de moartea victimei (art. 236 Cod penal);
- c) omor asupra unui membru de familie [art. 188 raportat la art. 199 alin. (1) Cod penal].

72. Infracțiunea de distrugere calificată (art. 254 Cod penal):

- a) nu poate fi comisă în coautorat;
- b) sub aspectul laturii subiective, se comite cu intenție directă sau indirectă;
- c) se consumă în momentul producerii dezastrului.

73. Infracțiunea de lovire sau alte violențe (art. 193 Cod penal):

- a) nu poate fi săvârșită în formă continuată;
- b) poate fi absorbită în infracțiunea de vătămare corporală, dacă aceasta a fost comisă prin lovire sau alte violențe;
- c) nu poate fi comisă prin inacțiune.

74. La infracțiunea de șantaj (art. 207 Cod penal):

- a) subiect activ nu poate fi și o persoană juridică;
- b) subiect pasiv poate fi doar o persoană fizică;
- c) subiect pasiv poate fi și o persoană juridică.

75. În cazul infracțiunii de viol, constrângerea fizică sau psihică realizată asupra persoanei vătămate:

- a) trebuie să fie anterioară sau concomitentă raportului sexual/actului sexual oral/actului sexual anal/actelor de penetrare anală sau vaginală;
- b) poate fi și ulterioară raportului sexual/actului sexual oral/actului sexual anal/actelor de penetrare anală sau vaginală;
- c) trebuie să fie absolut irezistibilă, în sensul ca persoana vătămată să nu-i fi putut opune rezistență.

76. În cazul infracțiunii de abandon de familie, cauza specială de nepedepsire devine incidentă atunci când inculpatul își îndeplinește obligațiile:

- a) până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare;
- b) înainte de terminarea urmăririi penale;
- c) până la punerea în mișcare a acțiunii penale.

77. În cazul infracțiunii de abuz în serviciu, forma asimilată [art. 297 alin. (2) Cod penal]:

- a) raportul de cauzalitate între acțiunea tipică și urmarea produsă trebuie dovedit;
- b) latura subiectivă presupune doar intenția directă;
- c) latura subiectivă presupune și intenția depășită.

78. Se va reține infracțiunea de nedenunțare atunci când omisiunea încunoștințării de îndată a autorităților privește săvârșirea de către un terț a unei fapte de:

- a) șantaj;
- b) vătămare corporală care a avut ca urmare punerea în primejdie a vieții persoanei;
- c) tentativă la omor.

79. Fapta persoanei care, în public, săvârșește acte de exhibiționism, constituie infracțiunea de:

- a) tulburarea ordinii și liniștii publice;
- b) viol, forma asimilată prevăzută la art. 218 alin. (2) Cod penal;
- c) ultraj contra bunelor moravuri.

80. În cazul infracțiunii de ucidere la cererea victimei (art. 190 Cod penal), subiect pasiv:

- a) nu poate fi membru de familie al făptuitorului;
- b) trebuie să fie o persoană care datorită bolii incurabile sau infirmității grave, nu avea capacitatea să-și suprimă singură viața;
- c) trebuie să fie o persoană cu discernământul integral păstrat.

81. În cazul infracțiunii de luare de mită, pretinderea, primirea sau acceptarea de promisiuni sau alte foloase necuvenite poate fi săvârșită:

- a) înainte, concomitent sau ulterior îndeplinirii, neîndeplinirii, accelerării sau întârzierii actului ce intră în atribuțiile de serviciu ale funcționarului public, respectiv îndeplinirii actului contrar acestor îndatoriri;
- b) doar înainte sau concomitent îndeplinirii, neîndeplinirii, accelerării sau întârzierii actului ce intră în atribuțiile de serviciu ale funcționarului public, respectiv îndeplinirii actului contrar acestor îndatoriri;
- c) numai ulterior îndeplinirii, neîndeplinirii, accelerării sau întârzierii actului ce intră în atribuțiile de serviciu ale funcționarului public, respectiv îndeplinirii actului contrar acestor îndatoriri.

82. În cazul infracțiunii de vătămare corporală din culpă, forma de bază [art. 196 alin. (1) Cod penal], subiect activ poate fi:

- a) o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice, indiferent de limita îmbibației alcoolice în sânge;
- b) o persoană care la momentul comiterii faptei se afla în desfășurarea unei activități ce constituie prin ea însăși contravenție;
- c) o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice, numai dacă limita îmbibației alcoolice este de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.

83. În cazul infracțiunii de însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor (art. 243 Cod penal):

- a) obiect material poate fi și un bun lăsat temporar fără supraveghere de proprietar;
- b) împăcarea înlătură răspunderea penală;
- c) tentativa se pedepsește.

84. În cazul infracțiunii de fals privind identitatea săvârșită prin atribuirea unei identități false unei alte persoane ce este prezentă în aceeași împrejurare, care își însușește identitatea falsă, acesta din urmă are calitatea de:

- a) coautor la infracțiunea de fals privind identitatea;
- b) complice concomitent la infracțiunea de fals privind identitatea;
- c) subiect pasiv secundar.

85. Reluarea urmăririi penale:

- a) este dispusă prin ordonanță de organul de urmărire penală atunci când constată că a încetat cauza de suspendare a urmăririi penale;
- b) are loc în mod obligatoriu dacă judecătorul de cameră preliminară a dispus restituirea cauzei la parchet constatând neregularități ale rechizitoriului;
- c) nu poate avea loc dacă a intervenit prescripția răspunderii penale.

86. Pot fi invocate și din oficiu:

- a) nulitatea derivând din nelegala compunere a completului de judecată, însă doar în măsura în care încălcarea a intervenit în faza de urmărire penală;
- b) nulitatea derivând din nerespectarea publicității ședinței de judecată, însă doar în măsura în care intervine în faza de cameră preliminară;
- c) și încălcări ale legii care atrag nulitatea relativă.

87. Când inculpatul refuză să dea declarații în fața instanței de judecată:

- a) instanța dispune citirea declarațiilor pe care acesta le-a dat anterior;
- b) instanța dispune excluderea declarațiilor pe care acesta le-a dat anterior;
- c) instanța poate proceda la sancționarea acestuia prin aplicarea unei amenzi judiciare.

88. Termenul substanțial:

- a) se poate prezenta ca un termen stabilit pe ore;
- b) poate fi în același timp și un termen procedural;
- c) nu poate fi un termen stabilit pe ani.

89. După redactare, hotărârea asupra fondului:

- a) se semnează de judecători, grefieri și procuror;
- b) se înaintează din oficiu instanței ierarhic superioare pentru verificarea legalității și temeiniciei;
- c) se comunică și administrației locului de deținere, dacă inculpatul este arestat.

90. Suntem în prezența unei infracțiuni de audiență atunci când:

- a) la momentul înmânării citației- cu 20 de zile înainte de primul termen de judecată - inculpatul lovește agentul procedural;
- b) în cursul deliberărilor, un membru al completului de judecată lovește un alt judecător;
- c) în cursul cercetării judecătorești, persoana vătămată lovește un martor pe când acesta depunea jurământul religios.

91. Poate fi avocat al unei părți sau al unui subiect procesual principal:

- a) soțul unei părți din acel proces;
- b) fratele procurorului, câtă vreme a fost desemnat ca avocat din oficiu și nu ca apărător ales;
- c) în faza de judecată - cel care a fost audiat ca martor în faza de urmărire penală.

92. Soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei soluții de netrimitere în judecată are loc:

- a) exclusiv pe baza materialului de urmărire penală și a declarațiilor date de părți și persoana vătămată în fața judecătorului de cameră preliminară;
- b) exclusiv pe baza materialului de urmărire penală și a oricăror înscrisuri noi prezentate;
- c) exclusiv pe baza probatoriilor noi ce au fost propuse și încuviințate de către judecătorul de cameră preliminară.

93. Procedura simplificată în caz de recunoaștere a învinuirii:

- a) poate fi cerută doar de inculpat și doar în faza de judecată la instanța de fond;
- b) poate fi solicitată pentru prima dată și în apel, dar înainte de a se finaliza dezbaterile judiciare;
- c) nu poate fi solicitată pentru infracțiuni prevăzute cu pedeapsa închisorii ce depășește 7 ani.

94. Suspendarea judecării unei cauze penale poate avea drept temei:

- a) invocarea unei excepții de neconstituționalitate;
- b) formularea unei cereri de amânare a judecării cauzei, de către inculpat, pentru motive de sănătate;
- c) desfășurarea unei proceduri de mediere potrivit legii.

95. Sancțiunea excluderii probelor obținute în mod nelegal:

- a) nu poate fi aplicată niciodată probelor derivate;
- b) presupune înlăturarea fizică a probatoriilor din dosarele penale;
- c) nu poate fi dispusă în faza de cameră preliminară.

96. Investit cu soluționarea unei plângeri îndreptate împotriva unei soluții de neprimire în judecată judecătorul de cameră preliminară va proceda la verificarea legalității administrării probelor și a efectuării urmăririi penale:

- a) doar în situația în care suspectul a invocat astfel de neregularități;
- b) în toate cazurile, din oficiu;
- c) doar în situația în care soluția de clasare (atacată prin plângere) fusese dispusă față de inculpat.

97. În procedura penală, în măsura în care un termen substanțial pe luni ar expira în cursul zilei de duminică:

- a) termenul nu va fi prelungit până la următoarea zi lucrătoare ce urmează;
- b) termenul va fi lovit de nulitate;
- c) termenul va fi considerat unul relativ.

98. În exercitarea dreptului la apărare, dreptul de a formula plângere:

- a) este recunoscut doar avocatului ales al inculpatului, nu și celui al suspectului;
- b) este recunoscut și avocatului desemnat din oficiu pentru partea civilă majoră;
- c) este recunoscut avocatului doar dacă îl exercită în termen de maxim 48 de ore de la constatarea încălcării drepturilor sale.

99. Este necesar ca instanța de fond să constate, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat:

- a) atunci când instanța de fond dispune o soluție de încetare a procesului penal;
- b) atunci când instanța de fond dispune o soluție de clasare;
- c) atunci când instanța de fond dispune o soluție de amânare a aplicării pedepsei.

100. Termenul "de cel mult 3 zile" prevăzut de lege pentru a supune Ordonanța de redeschidere a urmăririi penale confirmării din partea judecătorului de cameră preliminară [conform Art. 335 alin. (4) C. proc. pen.]:

- a) nu este un termen peremptoriu;
- b) este un termen dilatoriu;
- c) nu este un termen judiciar.